

Een kleine biografie van Astère Devrieze

Astère Maurice Devrieze werd geboren in Aalter op 23 februari 1933.

Zijn ouders waren Oktaaf Devrieze en Emma Bultinck. Ze waren landbouwers uit West – Vlaanderen die liever naar Reet trokken om daar te boeren, eerder dan te emigreren, zoals velen toen deden, naar Wallonië, Frankrijk of Canada.

Hoeve “Vossenhol” van de familie Devrieze in Ruiselede (West-Vlaanderen)

Schipdonkhoeve van familie Bultinck in Zomergem (Oost-Vlaanderen)

Aster kwam met zijn ouders en 2 zussen in 1935 naar Reet om er te wonen in de Ganzendrieshoeve aan de Steenweg op Waarloos. Voor vader Devrieze was Reet een dorp van weelde, de prijs van aardappelen en melk was hier 10 % hoger dan in zijn geboortestreek.

In 1937 - 1939 ging Aster naar de kleuterschool in het Papscholleke aan de Kapelstraat (nu Laarstraat), bij zuster Weddelina (“de kwaaië zuster”) en bij zuster Amelia. Daarna ging hij naar de gemeentelijke jongensschool in de Eikenstraat, eerste en tweede studiejaar bij juffrouw Alice Van Gorp, derde en vierde studiejaar bij meester Jos Wegge en vijfde en zesde studiejaar bij meester Jos Schoeters. Dit was in de jaren 1939-1945, dus meest tijdens de Tweede Wereldoorlog. Door oorlogsomstandigheden (gebrek aan verwarming, gevaar van bommen) werden de lessen verschillende keren geschorst, soms zelfs wekenlang.

Aster heeft nog levendige herinneringen aan die jaren: aan een Duits jachtvliegtuig dat neergestort was nabij de hoeve Tuyteleers in de Hoge Zandvelden, aan de coloradokever (“een ramp voor de landbouw”), aan de bevrijding en aan de V1- en V2-bommen die ook in Reet terreur zaaiden in 1944–1945.

Nadien trok hij naar de moderne humaniora in het Sint-Romboutscollege in Mechelen (middelbaar onderwijs van 1945 tot 1949).

Door de tijdens de oorlog opgelopen leerachterstand diende Aster daar intenser dan de medeleerlingen te leren om hetzelfde peil te bereiken. In Mechelen ontmoette Aster verschillende leden van de families Van Boxem uit Reet, Van Den Eede en Swenden uit Rumst.

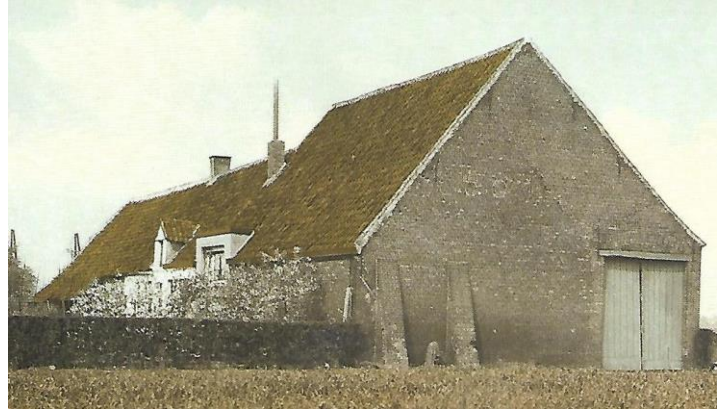
*De ouders van Aster Devrieze
(foto uit 1960)*

Op zijn 16e jaar diende hij thuis te blijven van de school om - als oudste van 10 kinderen - te helpen op de boerderij van vader Devrieze. Zelf zegt hij daarover: "Werken op de boerderij deed ik heel graag. Ik had veel belangstelling voor alles wat met landbouw en veeteelt te maken had. Daarom volgde ik dan ook alle mogelijke cursussen over land- en tuinbouw. En in Mechelen volgde ik ook nog een driejarige opleiding Frans en Engels. Ten slotte kon ik in Geel een driejarige opleiding volgen om het diploma van landbouwlesgever te behalen. In den beginne vertrok ik elke morgen om 7 uur met de fiets naar Geel. Maar na 2 weken kon ik blijven slapen op de boerderij van de landbouwschool en vanaf dan kwam ik enkel in het weekend naar huis. Ik heb dan 6 maanden lang hard gestudeerd maar mede dankzij mijn praktische kennis behaalde ik een schitterend resultaat met 89 % van de punten. Daarna heb ik avondlessen in landbouwkunde gegeven in Reet, Kontich en Waarloos. Nadien ben ik – na lang aarzelen – begonnen met een eigen zaak: verkoop van zaden, bijv. voor gras en bieten, en van bestrijdingsmiddelen bij de boeren in Reet en omstreken. Na verloop van tijd liep die handel zeer goed. Tussen 1955 en 1959 heb ik mijn activiteiten gestaag uitgebouwd. Ik ben gans mijn verdere beroepsloopbaan (in totaal 60 jaren) actief gebleven als zelfstandige."

Aster trouwde op 19 september 1959 voor toenmalig schepen Gust Vermylen met Suzanne Gillis uit Reet, oudste dochter van Victor Gillis en Bertha Muers. Het gezin Gillis – Muers, "een zeer degelijke en christelijke familie", woonde met 7 kinderen aan De Beurs.

*Suzanne voor de oude maalterij,
tijdens de Brookensstoet in 1961*

De Ganzendrieshoeve

Aster en Suzanne woonden eerst 4 jaar aan de Eikenstraat en daarna - van 1964 tot 1985 - aan de Molenstraat 2.

Winkel en woning Devrieze aan het Koningin Astridplein (foto uit 1964)

Vanaf 1985 woonde het gezin Devrieze – Gillis in de Ganzendrieshoeve (vroeger Cloothoeve) aan de Steenweg op Waarloos.

Zij zijn de ouders van Bart, Jan, Dries en Wim en de trotse grootouders van Daan en Maarten, Sander, Lies, Ruben en David, Nick, Sofie en Ine, Jolien, Femke, Pieter en Stijn.

*Aster en Suzanne
(Foto uit 1962)*

Aster met 4 zonen en 4 schoondochters

Suzanne overleed thuis op 28 mei 2015. Aster zegt daarover nog: “Suzanne was het gezicht van ons bedrijf. ... Haar grootste gave was dat ze met liefde en geduld een goeie positieve familiegeest heeft geschapen. Ze was nooit ziek, ze was er altijd om te werken en te organiseren, zij had de touwtjes in handen.”

Aster in zaken

Aster vertelt hoe hij met Suzanne een zelfstandige zaak begon: “Wij huurden de oude maalderij van Sus Van Dessel aan de Eikenstraat. Het gebouw werd helemaal opgekuist en witgekalkt. Suzanne maakte een originele etalage. In de open poort stonden zakken met kippen- en duiveneten, maar ook wit zaad, gierst, koolzaad, raapzaad en meer. We hadden geluk: de mensen wilden bij ons zijn, ze gunden het ons. Men kwam iets vragen en wij gingen het halen in de groothandel. Op maandag bedeeden we veel reclamefolders in Boom, Niel en elders, we plaatsten ook advertenties in het Volksweekblad. We verkochten materiaal voor vogelvangst en plasticfolie voor landbouw en tuinbouw. Zo groeide onze primitieve handel zeer snel.

Al in 1959 kon Aster van de familie Wegge (door bemiddeling van “meester” Jos Wegge) een perceel bouwgrond van 8 m x 50 m kopen aan het Koningin Astridplein. Door de grote groei van de zaak was een groter bedrijfsgebouw immers dringend nodig. In 1963 werd gestart met de werken voor de bouw van een grote winkel met magazijn op de benedenverdieping en een familiewoning op de eerste en tweede verdieping.

Aster zegt daarover dit: “Er was tegenkating van de gemeente, we moesten de architect na verloop van tijd ontslaan wegens te veel problemen en ten slotte ging de aannemer failliet.

Daardoor kon onze nieuwe winkel eerst in juli 1964, met grote vertraging, worden geopend. Maar het mooie weer en een prachtige receptie voor vrienden, klanten en leveranciers maakten veel goed.”

Vanaf 1960 ging de grondgebonden landbouw – en daarmee het aantal kleine boeren - in de provincie Antwerpen sterk achteruit. De toekomst van tuincenter Devrieze zat vanaf dan voor een belangrijk deel van de verkoop in de sector van de glastuinbouw. Daarom werd in die periode (1965) nog een winkelruimte gehuurd in de veiling van Sint-Katelijne-Waver. Die winkel was enkel geopend tijdens de uren van de veiling.

Later (in 1968) kocht het bedrijf BVBA Aster Devrieze gronden en een magazijn tegenover de CVG (Centrale Voor Glasgroenten). Daar werd dan een grote nieuwe winkel geopend die vanaf dan ook heel de week geopend was.

Ook in Reet had de zaak veel succes en daardoor plaatsgebrek. Daarom werd het magazijn in de Eikenstraat in gebruik gehouden. Daarop werd er bijkomende ruimte gekocht en ingericht :

- Een groot nieuw magazijn aan de Hoge weg
- Kantoren en magazijn aan de Molenstraat 1
- Winkel aan de Molenstraat 8.

De familie Devrieze – Gillis ontvangt minister – president Luc Van den Brande bij de plechtige opening van de nieuwe Aster X in Reet (1992)

Over deze periode zegt Aster nog: “we waren pioniers op vele vlakken: bestrijding van plantenziekten en insecten, invoering van de maïsteelt, toepassen van zwarte plastic voor de aardbeienteelt, bevruchting van tomaten met hommels Verder bezochten

we elk jaar vakbeurzen in Frankfurt en Keulen, Parijs en Orléans; wij kwamen dan altijd naar huis met nieuwe ideeën en nieuwe producten.”

Omstreeks 1980 waren de 4 zonen afgestudeerd. Zij beslisten één na één om in het familiebedrijf te komen werken. In 1984 deed zich de gelegenheid voor om alle activiteiten te centraliseren op één plaats. De vroegere meubelfabriek “Tavo” werd gekocht, deels onderhands en deels in een openbare verkoop. Later kon nog een eigendom van de burens bijgekocht worden. Daardoor konden alle bestaande activiteiten in Reet op één plaats worden gecentraliseerd. Maar dan nog was het aangekochte pand te groot. Zoon Jan had een studie laten maken waaruit bleek dat er toekomst zat in doe-het-zelfwinkels. Er werd besloten om een Doe-het-zelfzaak op te starten. Die werd in 1985 plechtig geopend door “Jomme Dockx” (een bekend personage uit de BRT-reeks “De collega’s”). De nieuwe zaak kreeg de naam Aster X. En bij een aankoop van 500 BF kreeg elke klant een album van Asterix en Obelix cadeau.

Daarna hebben de 4 zonen samen het beheer van de bloeiende zaak overgenomen en gediversifieerd. Aster zegt daarover: “Suzanne en ik waren gelukkig dat onze vier zonen in grote overeenstemming en vriendschap de zaak uitgebouwd hebben. En we hebben een groot vertrouwen gehad in al onze medewerkers die we een zeer grote DANK U WEL verschuldigd zijn.” In 2009 werden 4 winkels (Reet, St. Katelijne Waver, Lier, Willebroek) verkocht aan HUBO. Andere bedrijven bleven wel in familiebezit.

Aster kijkt met voldoening terug op zijn beroepsloopbaan en merkt daar nog bij op: “Suzanne en ik hebben vele jaren lang keihard gewerkt; we werden daarin geholpen door onze ouders, vele medewerkers, al dan niet familie; maar de ziel van het bedrijf was altijd Suzanne, zij had de visie en een uitzonderlijke gedrevenheid. Samen met onze zonen en met al onze medewerkers hebben we iets buitengewoons gerealiseerd.”

Aster en het verenigingsleven

Al op jonge leeftijd was Aster actief lid van de BJB, de Boeren Jeugd Bond.

In die tijd scheerde de Reetse BJB hoge toppen, bijv. in toneel, vendelen, ruitery, landbouwvoorlichting. En Aster was binnen de BJB actief in Reet en op gewestelijk vlak. Zelf zegt hij daarover dat de BJB zijn beste vorming is geweest. Hij is er trots op dat hij in vele spreekbeurten zijn landbouwkennis kon doorgeven aan jonge boeren. In 1977 bestond de BJB 50 jaar. Aster schreef voor deze verjaardag een brochure waarin - naast de informatie over de stiel van land- en tuinbouwers - de nadruk werd gelegd op het sociale, culturele en Vlaamse karakter van de vereniging.

In 1950 werd Aster – op dwingend verzoek van onderpastoor Elst – bestuurslid van het Davidsfonds in Reet, samen met Henri Van Gorp, Edward Van Boxem en Hendrik Landuyt. DF-Reet kende in deze periode hoogtes en laagtes.

Er was een bloeiperiode met voordrachten van schrijvers als Ernest Claes (150 aanwezig) en Emiel Van Hemeldonck. Daarna nam de belangstelling voor het culturele verenigingsleven af (naar men zegt onder de invloed van de televisie) en in de jaren '70 van de 20e eeuw stond de werking op een laag pitje. Na "de wedergeboorte" in 1983 onder impuls van Anna Carpentier werd Aster ondervoorzitter. Tussen 1983 en 2003 organiseerde hij bijna jaarlijks de vertelavond "Heilig Reet" met interviews van bekende Retenaars, uitgeweken Retenaars en Reetse vertellers.

*"Nacht van de Geschiedenis" in het Gildenhuis, georganiseerd door Davidsfonds Reet
Aster wordt geïnterviewd over zijn boek door journalist Gerd Van Boxel (VRT-radio)*

Deze traditionele vertelavonden in het KLJ-lokaal aan de Rumstsestraat lagen mede aan de basis van een boek dat Aster heeft geschreven, nl. "Humor en ernst in Heilig Reet". Dit boek werd - in eigen beheer - uitgegeven in 2003. In juni 2014 werd Aster gevierd en benoemd tot ereondervoorzitter van DF-Reet.

In 1960 werd hij voorzitter van de Reetse middenstandsvereniging. Zelf zegt hij daarover: "Middenstanders zijn individualisten, en vaak ook concurrenten. Ze doen samenwerken is buitengewoon moeilijk. Maar met een goed bestuur zijn we erin geslaagd om mooie resultaten te bereiken: onze jaarlijkse eindejaarsacties (ooit met 4 auto's als hoofdprijs) met prachtige prijzen genoten een bekendheid tot ver buiten de

grenzen van Reet.” Na 38 jaar werd Aster als voorzitter opgevolgd door Bruno “de schoenmaker” Cuypers. Hij werd in dat jaar erevoorzitter.

Bruno Cuypers en Aster Devrieze zien toe bij de trekking van de prijzen bij de jaarlijkse eindejaarsactie van de Reetse middenstand

In 1970 werd Aster gekozen tot eerste voorzitter van het nieuw opgerichte oudercomité, samen voor de 2 scholen in Reet–centrum. Hij was ook ere–voorzitter van de verzameling van Rumstse Oud–strijders. Dat gaf hem de eer en de plicht om 6 jaar lang de toespraak te houden op de jaarlijkse 11 novemberviering.

Aster was in al die jaren ook actief in of voor andere verenigingen zoals de vzw Brooikensstoet, LSA Reet, de Reetse Dorpsfeesten, de Mandoerse en natuurlijk ook De Slijkboeren, het kleine muziekgezelschap waarvan hij ooit de voorzitter was.

Aster is altijd een vurig pleitbezorger geweest van de K.K. Harmonie St Cecilia. Deze harmonie – de oudste van de Benelux – werd opgericht door Guilielmus Van Hoof (een betovergrootvader van Eddy Huyghe) in 1770. In 1995 hielp Aster met het schrijven van een boek over de harmonie naar aanleiding van het 225-jarig bestaan. En in 2020 bestaat ze dus 250 jaar. Aster dringt er bij zijn vrienden en kennissen dan ook altijd op aan om aanwezig te zijn op de concerten van de harmonie.

Zelf heeft hij de allerbeste herinneringen aan de verbroedering met de Musikkapelle Bichlbach en de concerten van onze harmonie in Tirol (Oostenrijk) en de optredens van de Musikkapelle Bichlbach in Reet en omstreken. Hij is ondervoorzitter van de harmonie en – bij grote vieringen – ook sponsor.

Harmoniefeesten in de tuinen van het Laarkasteel. Vooraan rechts vaandrig Willy Van Moer

Het bestuur van de K.K. Harmonie Sint-Cecilia werd in 1995 (bij het 225-jarig bestaan) ontvangen in het gemeentehuis. V.l.n.r.: voorzitter André Gielis, Ludo De Schutter, Vlaams minister-president Luc Van den Brande, Jules De Schutter, Julien Stevens en ondervoorzitter Aster Devrieze

Aster in de gemeenteraad

In 1964 vroegen August Vermylen, graaf André le Grelle en Fons Gillis aan Aster om kandidaat te zijn bij de gemeenteraadsverkiezingen. Dat heeft hij toen geweigerd omdat hij het veel te druk had met zijn nog jonge onderneming. Toen dezelfde mensen hem dat in 1970 opnieuw vroegen aanvaardde hij een plaats op de CVP-lijst. Maar nog voor de verkiezingen splitste de lijst in twee, enerzijds de ACV-kandidaten en anderzijds al de rest.

Waarom een splitsing? Aster herinnert zich dit als volgt: “Ik wou liefst terug vrij zijn maar uit solidariteit met mijn vrienden uit de land- en tuinbouw en de middenstand aanvaardde ik de 10e plaats op de lijst Reetse Volksbelangen. Ik werd verkozen met de meeste stemmen van deze lijst (250 voorkeurstemmen). Op de lijst Volksbelangen werden verder nog verkozen: August Vermylen, Alfons Gillis, Jozef Van Rompaey, Isidoor Van Reeth en Jules De Laet.”

Na de verkiezingen vormde het ACV (lijst “Modern Gemeentebeleid” met 4 zetels) een coalitie met de socialisten (BSP met 3 zetels). Leo Peeters werd burgemeester, Edmond (Mon) Van Opstal (BSP) werd eerste schepen en August (Gust) Boey (Modern Gemeentebeleid) tweede schepen. Begin 1971, na ongeveer 5 maanden besturen, overleed Van Opstal tijdens de opening van het nieuwe gemeentehuis van de gemeente Schelle. Van Opstal werd dan als eerste schepen vervangen door Alfons (Fons) Van Camp (BSP).

Aster zetelde dus 6 jaar in de gemeenteraad van de gemeente Reet en zegt daarover: “De gemeenteraad werd geleid door burgemeester Leo Peeters. Iedereen kende iedereen heel persoonlijk en de raadsleden spraken mekaar aan met de voornaam. Wij voerden actief oppositie en lagen zo aan de basis van de oprichting van de Cultuurraad en de eerste boomplant-acties. Op ons voorstel werden in de Rumstsestraat platanen aangeplant vanaf het Laarkasteel tot aan de watertoren. Maar oppositie voeren is moeilijk en Leo Peeters kon maar moeilijk tegenspraak verdragen.

Zo vroegen wij (Volksbelangen) bij de bespreking van de begroting een toelage voor de Vlaamse scholen rond Brussel. Schepen Fons Van Camp vroeg als reactie een toelage voor de Boomse oud-strijders en Lilian Verspeelt wenste een subsidie voor de Chiro in haar wijk (nu Predikherenvelden). Leo Peeters kon een vraag van zijn meerderheidsleden niet negeren en vond een financiële oplossing door een belasting (6.000 frank) op de barmeiden in te voeren. De steun aan de Chiro en aan de Boomse oud-strijders werd goedgekeurd maar de steun voor de Vlaamse scholen in Brussel niet.” In de pers stond er “Belasting op de barmeiden gaat naar de Chiromeisjes”.

Op het einde van deze legislatuur 1971–1977 was er een vacature van onderwijzer in de gemeenteschool van Reet. Volksbelangen stelde een kandidaat uit Reet voor maar het college stelde – allicht op voorstel van de BSP - een vrijzinnige kandidate uit Boom voor. Dat leidde in het dorp en in de gemeenteraad tot veel commotie. Commentaar

van Aster Devrieze: “Ook sommige verkozenen van Modern Gemeentebeleid, bijv. Liliane Verspeelt, twijfelden maar volgden uiteindelijk, met lange tanden, de instructies van de burgemeester. Deze nieuwe onderwijzeres deed haar taak naar behoren. Maar toen ik in 1977 schepen van onderwijs werd heb ik haar toch een plaats gegeven in de gemeenteschool van Terhagen, waar zij ook door de ouders beter aanvaard werd.”

Aster en de verkiezingen

In 1975 keurde het parlement de wet op de fusie van de gemeenten goed. Daardoor fuseerde Reet met Rumst en Terhagen tot de gemeente Rumst. Aster zegt daarover : “Wij van Volksbelangen waren niet akkoord met de fusie. Het was Petrus Thys die zijn macht gebruikt heeft en ons de fusie heeft opgedrongen.”

Vóór de verkiezingen van 1976 ondernam bestendig afgevaardigde Petrus Thys, die ook arrondissementeel voorzitter was van de CVP, wel enkele pogingen om te komen tot een gemeenschappelijke lijst maar dat leidde niet tot een bevredigend resultaat omdat er een heftige ruzie ontstond over het kopmanschap tussen verschillende kandidaten uit Rumst. We hebben dan beslist om opnieuw op te komen met de lijst Volksbelangen. Uiteraard was er een grote inspanning nodig om een volledige lijst van 23 kandidaten aan de kiezer te kunnen voorleggen. Sommige kandidaten kozen voor een plaats op de CVP-lijst (bijv. Isidoor Van Reeth, Jules De Laet en Fons Gillis) en anderen haakten voortijdig af. Vooral in Rumst en Terhagen – relatief onbekend terrein voor Volksbelangen – was het moeilijk om geschikte kandidaten te vinden. Wel wilden enkele mensen van de Volksunie, waaronder Gust Van Buggenhout en Frans De Herdt mee op de lijst Volksbelangen staan“.

Aster werd lijsttrekker. Hij werd verkozen met 625 stemmen. Voor Volksbelangen werden ook Frans De Herdt en Gustaaf (Staf) Vermynen gekozen. Er werd in oktober 1976 een meerderheid gevormd in de gemeenteraad met een coalitie van CVP (11 verkozenen) en Volksbelangen (3 verkozenen). Deze gemeenteraad verkoos begin 1977 Aster tot lid van het schepencollege.

Binnen de meerderheid werd in de periode 1977–1982 goed samengewerkt. Maar op het einde van de legislatuur besliste collega-schepen Frans De Herdt om de Volksbelangen te verlaten en toe te treden tot de CVP. Aster Devrieze ziet dat zo: “Er was grote druk van de vakbond ACV op hun medelid Frans De Herdt. En de CVP hoopte met Frans erbij de volstreekte meerderheid te halen. Maar het was niet wat ik met Frans had afgesproken”.

De verkiezingen van 1982 brachten voor Volksbelangen winst met vier verkozenen, nl. Aster Devrieze en verder Gabriëlle (Gaby) Verschelden, Gustaaf (Staf) Vermynen en Jozef (Jef) Wijckmans. Joos Schroeven (uit de nieuwe wijk Beekvelden in Reet) geraakte op de lijst Volksbelangen niet gekozen.

Daarop volgt de meest troebele periode uit de politieke geschiedenis van de fusiegemeente Rumst. De versies van de feiten lopen sterk uiteen. Burgemeester Frans Bruynseels vertelde voor zijn dood dat zijn nicht Gaby Verschelden na de verkiezingen met hem contact opnam omdat zij zich gepasseerd voelde bij de toekenning van de mandaten. Daarop sloot een kleine delegatie van de CVP met Gaby Verschelden een akkoord. Het CVP-partijbestuur was daaromtrent “redelijk verdeeld”, Leo Morel en Leo Peeters waren afkerig van deze démarche terwijl een kandidaat-schepen als Edgar Thys enthousiast was.

Maar Aster is duidelijk: “Toen heeft de CVP mevrouw Gaby Verschelden omgekocht met een schepenambt en wij waren terug in de oppositie.”

De installatie van het nieuwe college in de raadszaal van het gemeentehuis aan het Koningin Astridplein kan men op zijn minst “tumultueus” noemen. Enkele supporters van Volksbelangen spraken over “vers geld” (een verwijzing naar Verschelden) en gooiden muntstukjes naar de verkozen gemeenteraadsleden. Er werd een spandoek ontrol met de tekst “VANDAAG OPENING KOEHANDEL VERSCHELDEN”.

Gaby Verschelden

In 1988 hield Volksbelangen stand met opnieuw vier verkozenen, nl. Aster Devrieze, Jef Wijckmans, Lea Vermylen en Michel Lamberts. Verder zetelden in de gemeenteraad 11 leden van de CVP, 7 leden van de BSP en Joos Schroeven die nu verkozen werd voor de lijst Agalev.

Een citaat uit de memoires van Aster Devrieze:

“Wij werden gevraagd om te onderhandelen met de SP en Agalev in het lokaal van de socialistische mutualiteit aan de Rumstsestraat. Tamelijk snel was er een akkoord om een coalitie te vormen. Het programma werd in het klein uitgeschreven en de verdeling van de mandaten werd overeengekomen. Voor de SP: de eerste 3 jaar de burgemeester en 2 schepenen, voor Volksbelangen: 2 schepenen en de voorzitter van het OCMW en de laatste 3 jaar de burgemeester, voor Agalev één schepen.

Op bezoek bij collega-gemeenteraadslid Michel Lamberts in Terhagen

Deze overeenkomst werd door 4 personen van iedere partij ondertekend en er werd afgesproken om 's anderendaags opnieuw bijeen te komen om het programma uitgebreid te bespreken. Deze bespreking gebeurde 's anderendaags en er werd gemakkelijk een overeenkomst bereikt, die weer door vier mensen van iedere partij werd ondertekend; ook door Agalev maar die waren nu met 2 andere mensen naar de vergadering gekomen, Agalev heeft dus met 6 mensen getekend. Er werd overeengekomen om naar buiten bekend te maken dat er een overeenkomst was.

Nog een dag later heeft Agalev al zijn handtekeningen verloochend en is, enkele weken later, een coalitie aangegaan met de CVP. De vrouw van de heer Schroeven had een mooi plaatsje gekregen in de sociale sector. Hadden we de avond tevoren ook laten tekenen voor de burgemeester dan had men zoiets niet kunnen doen. Agalev was onbetrouwbaar. Drie jaar nadien heeft de CVP schepen Schroeven afgedankt. Ik werd daarop uitgenodigd om met CVP-voorzitter Leo Lauriks en Bruno Struyf te komen

praten over een samenwerking met de CVP. ... Twee dagen later kregen we te horen dat de partijraad beslist had om niet met ons samen te werken.“

Feit is dat de CVP daarop de steun kreeg van een deel van de SP om de gemeente verder te besturen tot de gemeenteraadsverkiezingen van 1994. Nadat de SP zich “gereorganiseerd“ had ontstond er - onder impuls van Eddy Huyghe en Francy Van der Wildt - een stabiele coalitie CVP-SP die 18 jaar standhield.

Daarover zegt Aster nog: “Bij elke volgende verkiezing werd er telkens een schijnonderhandeling georganiseerd. En wij bleven vele jaren lang in de oppositie om - zo goed en zo kwaad als dat ging - onze rol te spelen, de bevolking in de gemeenteraad te vertegenwoordigen en oppositie te voeren als er beslissingen werden voorgelegd die ons niet zinden.”

Aster was nog tot 10 februari 2010 actief in de gemeenteraad. In 2012 was hij nog kandidaat om zijn vroegere collega's uit de raad en de lijst Volksbelangen (nu onder de naam 3 D) te steunen, maar zonder de ambitie om nog verkozen te worden. In oktober 2012 ging hij dus definitief “met politiek pensioen”.

Aster als lid van het college

Begin 1977 verkoos de nieuwe gemeenteraad van Rumst een nieuw college. Frans Bruynseels (CVP) werd de eerste burgemeester van de nieuwe fusiegemeente. Schepenen voor de CVP waren Leo Peeters, Jozef Corremans en Isidoor Van Reeth, voor Volksbelangen Aster, als schepenen voor onderwijs, middenstand en leefmilieu en Frans De Herdt, schepenen voor jeugd en sport.

Als schepenen voor onderwijs zorgde Aster - in goede samenwerking met alle instanties - voor de fusie van de gemeentescholen van Rumst en Terhagen. Waarom de gemeenteschool van Reet hierbij niet betrokken werd blijft wel onduidelijk.

Schepenen Devrieze slaagde er wel in om ervoor te zorgen dat de beide scholen in Reet-centrum aan 130 leerlingen kwamen toen dat een probleem werd. Daarvoor overtuigde hij persoonlijk enkele ouders om hun kinderen naar de Reetse scholen te sturen en niet op school te laten in een buurgemeente. Ten slotte zegt Aster over die periode: “ik werd ook geconfronteerd met een zeer zwaar ongeval in een gemeenteschool. Bij een ongelukkig incident was een kleuter het slachtoffer en het kind diende met zeer ernstige brandwonden opgenomen te worden in het ziekenhuis en zware operaties te ondergaan. Ik zorgde dan, ondanks het verzet van CVP-voorzitter Petrus Thys, voor een aangepaste oplossing en schadevergoeding voor de getroffen ouders.” Vast staat dat de procedure voor de burgerlijke rechtbank te Antwerpen slechts vele jaren later werd afgerond.

In die periode verkocht de familie Dangez – bewoners van de villa Bel Aria aan de Rumstsestraat – het grootste gedeelte van haar park. Aster haalt daarover herinneringen op:

“Ik heb op het schepencollege voorgesteld om dit park te kopen en later samen te voegen met de grote tuin van de pastorie van Reet, om er zo een groot park van te maken. Ik kreeg geen meerderheid in het college voor mijn voorstel. Toen enkele weken later twee kopen bouwgrond verkocht waren aan Gillis en Wegge, kreeg ik wel een meerderheid en een mandaat om te onderhandelen. Ik heb toen voor de gemeente, na scherpe onderhandelingen, de rest van het park kunnen kopen. De familie Dangez, die goede vrienden waren, waren achteraf een beetje lastig omdat zij dachten dat die aankoop voor mij bedoeld was.

Koningin Astridpark aan de Laarstraat / Rumstsestraat in Reet

Veel sneller dan toen kon worden voorzien is het gemeentelijk park er (in 1989) gekomen, zij het dat het gedeeltelijk verknoeid werd door het bouwen van een nieuwe pastorie in die groen ruimte.”

Rond 1980 stelde Aster aan het college voor om gronden aan de Kerkelei aan te kopen om daar een parking te bouwen. Aster zegt daarover nog dit: “De verkopers Voet en Martin wilden verkopen aan 100 frank / m², een zeer schappelijke prijs. Maar ze wilden niet wachten en dus kocht ik het zelf om door te verkopen aan de gemeente. Dat was een risico want de grond was weinig waard zonder de voorgrond. De verkoop aan de gemeente ging niet door, collega-schepers Leo Peeters zei me dat zijn partij ertegen was en dat alleen mijn zaak van die parking voordeel had. Later heb ik van eigenaar Van Put ook de voorgrond kunnen kopen en die aankoop is voor onze zaak heel nuttig gebleken.”

Op het einde van deze legislatuur werd de steenbakkerij De Beukelaer in Terhagen verkocht. Leo Peeters stelde voor om de gronden en gebouwen tussen de Kloosterstraat en de Korte Veerstraat aan te kopen als onderdak voor de gemeentelijke werkplaatsen en magazijnen. Op de openbare verkoop in het Gildenhuis in Reet ging het tussen de gemeente Rumst en de firma Ravago uit Arendonk. Aster Devrieze bracht toen het laatste strategische bod uit. Heel het college was blij met deze belangrijke aankoop. In deze aankoop zat ook het vroegere privépark van de familie De Beukelaer. Zegt Aster nog: “Mede door mijn toedoen hebben we naast de gemeentemagazijnen nog een gemeentelijk park kunnen aanleggen.”

Aster noemt nog enkele andere verwezenlijkingen uit die periode waarop hij trots is:

- vermelding van de Reetse gesneuvelden van de beide wereldoorlogen op de monumenten in de H. Maria Magdalenakerk en op het kerkhof
- zijn jaarlijkse toespraak op de begraafplaats van Reet op 11 november.

Aster herinnert zich nog een anekdote uit deze periode.

Het provinciebestuur had in 1977 alle gemeenten opgeroepen om ook vrouwelijke politieagenten aan te werven. Vanuit de oppositie vroeg raadslid Francy Van der Wildt of er ook vrouwelijke agenten konden benoemd worden. Burgemeester Frans Bruynseels antwoordde daarop positief. Het raadslid drong aan en vroeg of de gemeente Rumst ook effectief vrouwen tot politieagent ging benoemen. De burgemeester aarzelde nogal lang en, om hem te helpen, zei Aster toen: “Het hangt ervan af welke kandidaten er zijn, en als er daarbij zijn die sympathiek en bazig zijn, dan kan dat.” Alle dagbladen rapporteerden over deze uitspraak, die ook nationaal weerklank kende, onder meer in het radioprogramma Het Schurend Scharnietje van Jos Ghysen.

In deze periode vertegenwoordigde Aster Devrieze de gemeente Rumst in de intercommunale vereniging I.H.K. Reet was al voor de fusie aangesloten bij deze organisatie die zich bezighield met het verbranden van huisvuil in een verbrandingsoven aan de Doornstraat in Edegem.

Aster in de gemeenteraad (bis)

Van 1983 tot 2010 zetelde Aster Devrieze als gemeenteraadslid voor Volksbelangen in de oppositie. Van 1983 tot 2000 voerde de partij Volksbelangen in de gemeenteraad zelfstandig oppositie. Vanaf 2001 voerde Volksbelangen, samen met de liberale partij VLD, oppositie. Zoals algemeen bekend zijn de oppositiebanken hard, ook al zijn ze gemaakt van hetzelfde leder als die van de meerderheid. En 29 jaar oppositie voeren is een heel lange tijd.

Aster Devrieze in de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen

Behalve in de laatste jaren voerde Aster in de raad vaak spitse debatten met leden van de meerderheid. De zittingen van de gemeenteraad waren in de periode 1983–1988 en 1989–1994 af en toe bewogen.

Soms kwamen sterke persoonlijke tegenstellingen aan de oppervlakte, maar ook de opkomst van het Vlaams Blok zorgde vaak voor spanningen. Aster zegt daarover dit: “Daardoor viel Volksbelangen, als gematigde oppositiepartij, niet altijd even hard op. Maar de tussenkomsten van de raadsleden van Volksbelangen konden meestal wel rekenen op een ruime persbelangstelling.

Er werden gemeenteraadscommissies ingevoerd waardoor het werk van de raadsleden ook technisch beter onderbouwd werd en er kon ook in grote dossiers wel eens eensgezindheid bekomen worden tussen leden van de meerderheid en de oppositie.”

Aster onderhield in die periode goede contacten met gemeentesecretaris Jan Van Grinderbeek en zijn administratie. En op het bestuur van het Davidsfonds werd, na de vergadering, al eens over politiek gesproken. Zo kreeg Aster het gedaan dat schepen Eddy Huyghe, medebestuurder bij DF-Reet, zich engageerde om enkele van zijn voorstellen te realiseren, bijv. om een nieuwe zijstraat van de Eikenstraat de naam “Johannes Van Meirhaeghestraat” te geven, als eerbetoon aan burgemeester Van Meirhaeghe (burgemeester van 1955 tot 1958), sociaal voorman en leider van het ACV.

Aster Devrieze kon in de gemeenteraad soms scherpzinnig uit de hoek komen. Zo zei hij af en toe dit: “In het leven is niets voor altijd. Wat groot is kan klein worden, wat klein is kan groot worden. Wat verdwijnt wordt vervangen door nieuw leven. Die filosofie heb ik dikwijls herhaald in de gemeenteraad voor sommige collega’s die dachten dat hun rijk voor eeuwig was.”

Afscheid van de politiek

Aster bleef nog gemeenteraadslid tot 2010; hij zetelde in totaal dus 40 jaar in de gemeenteraad en dat is allicht een record in de naoorlogse periode.

Hij werd voor het eerst in de gemeenteraad gehuldigd in 1998. Toen werd hem, omwille van zijn politieke inzet, eerst de Burgerlijke medaille 1e klasse (koninklijk besluit van 10 juni 1998) en daarna het Ereteken Nationale Orde “de gouden palmen der kroonorde” (koninklijk besluit van 22 december 1998) toegekend.

In juni 2010 stelde André Gielis (vroeger Volksbelangen, nu 3D) voor om Aster Devrieze voor te dragen voor de titel van ereschepen. Ook Jeannine Van Cauwenbergh en Isidoor Rypens viel die eer te beurt. De gemeenteraad keurde dit voorstel goed op de zitting van 24 juni 2010. De eretitel zelf werd Aster toegekend bij besluit van de Vlaamse regering van 30 augustus 2010.

Bij de daaropvolgende huldiging sprak schepen Eddy Huyghe de volgende woorden: *“Aster Devrieze leeft volgens een Chinees motto: het leven van een man is pas af als hij een boom heeft geplant, een kind heeft verwekt en een boek heeft geschreven. Ereschepen Devrieze heeft meer gedaan dan dat. Van op deze plaats kan ik getuigen dat Aster een overtuigd Vlaming, een uitmuntend buurman en een groot verteller is”*.

Aster werd – samen met collega's Isidoor Rypens (SP) en Jeannine Van Cauwenbergh (CD&V) in het gemeentehuis gehuldigd als ereschepen

In oktober vroeg André Gielis aan de gemeenteraad om, gelet op de vele verdiensten van Aster Devrieze binnen en buiten de gemeentegrenzen, deze unaniem en bij handgeklap te benoemen tot ereburger. De raad deed op 24 oktober 2013 precies dat wat gevraagd werd.

Sinds zijn afscheid volgt Aster de politiek in het land en in de gemeente van op enige afstand maar hij betreurt wel dat hij voor en na de laatste gemeenteraadsverkiezingen (2018) niet geraadpleegd werd.

Een leven buiten de politiek

Tijdens de drukke jaren van opstart en groei van de handelsonderneming was het niet mogelijk om lang afwezig te zijn. Tussen 1950 en 1980 gingen Aster en Suzanne dan ook maar zeer uitzonderlijk op reis. Wel konden zij, op uitnodiging van een leverancier, af en toe een congres bijwonen op een mooie plek in Europa.

Dat veranderde toen zij vanaf 1980 medewerking kregen van hun vier zonen. In 2004 kochten zij een buitenverblijf in Bichlbach in Tirol, in de Oostenrijkse Alpen. Daar beleefde hij mooie momenten, samen met zijn gezin maar ook met de vrienden van de harmonie.

In de jaren negentig trok Aster verschillende keren naar Zuid-Afrika. Hij raakte er goed bevriend met een Zuid-Afrikaanse zakenman. Deze kocht, toen de gelegenheid zich voordeed, een aantal wijndomeinen, in totaal wel 600 ha en bouwde die uit tot een grote onderneming. Aster X werd exclusief invoerder van deze wijnen. Dat was ook de oorsprong van de wijnhandel en later van de drankenhandel die Aster X nu (2019) is.

Aster leeft ook sterk mee met zijn familie, hij gaat op zondag beurtelings bij één van de schoondochters eten en volgt dan kinderen en kleinkinderen op de voet. In zijn vrije tijd zal hij nu werk maken van het ordenen van zijn papieren en van het opvolgen van de stamboom van de familie Devrieze, die al teruggaat tot het jaar 1426. Dan blijft er nog wel tijd om te tuinieren en om na te denken onder de grote mooie notenboom in zijn tuin.

Eddy Huyghe
Magda Nagels